

เมืองนครปฐมเป็นถิ่นกำเนิดพระเกจิอาจารย์ ซึ่งมีชื่อเสียงและประวัติเกียรติคุณเป็นจำนวนมาก สืบทอดกันอย่างไม่ขาดช่วง

ยุคต้น อาทิ หลวงพ่อทา วัดพะเนียงแตก, หลวงปู่ภาค วัดห้วยจรเข้ม, หลวงพ่อแช่ม วัดตาก้อง, หลวงปู่บุญ วัดกลางบางแก้ว, หลวงพ่อวงษ์ วัดทุ่งผักกูด ฯลฯ

ยุคถัดมา หลวงพ่อเงิน วัดดอนยายหอม, หลวงพ่อเต๋ วัดสามง่าม, หลวงปู่เพิ่ม วัดกลางบางแก้ว ฯลฯ

เมื่อสิ้นบุญเกจิอาจารย์รุ่นนั้น ถึงยุคสมัยหลวงพ่อแช่ม วัดคอนยายหอม, หลวงปู่หลิว วัดไร่แดงทอง และ หลวงพ่อเต๋ วัดเกาะวังไทร พระเกจิทั้งสามเป็นสหธรรมิกที่สนิทสนมเป็นพิเศษ ทั้งอายุพรรษาอยู่ในวัยไล่เลี่ยกัน

หลวงพ่อเต๋ มรณภาพเป็นรูปแรก ตามมาด้วยหลวงพ่อแช่ม และหลวงปู่หลิวเป็นรูปสุดท้าย

วันที่ 21 พ.ศ.2535 เป็นวันครบรอบวันคล้ายวันแห่งการมรณภาพ “หลวงพ่อเต๋ เขมโก” อดีตเจ้าอาวาสวัดเกาะวังไทร ต.ถนนขาด อ.เมือง จ.นครปฐม

หลวงพ่อเต๋ เขมโก วัดเกาะวังไทร

มรณภาพด้วยโรคชราที่
โรงพยาบาลศิริราช สิริอายุ 84
ปี พรรษา 62

หลวงพ่อเต๋ เป็นทายาทของหลวงพ่อแช่ม วัดตาก้อง พระเกจิเรืองนามยุคสงครามอินโดจีน ในบรรดาศิษย์เอกทั้งหมดของหลวงพ่อแช่ม ท่านได้รับการถ่ายทอดทั้งธรรมะและวิชาคมต่างๆ ไว้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ที่สุด

อีกทั้ง หลวงพ่อเต๋ มีศักดิ์เป็นหลานแท้ๆ ของหลวงพ่อแช่ม วัดตาก้อง

นามเดิมว่า “เต๋ ห้วยหงษ์ทอง” เกิดเมื่อวันที่ 20 ก.ย.2452 ที่บ้านต.ทุ่งขวาง อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม

วันที่ 2 พ.ศ.2472 เข้าพิธีอุปสมบทที่วัดตาก้อง พระครูอุตรการบดี (หลวงพ่อสุข ปทุมสุวณฺโณ) วัดห้วยจรเข้ม เป็นพระอุปัชฌาย์ หลวงพ่อแช่ม วัดตาก้อง และพระใบฎีกาลัง วัดห้วยจรเข้ม เป็นพระคู่สวด

อยู่ศึกษาพระธรรมวินัย ตลอดจนวิชาอื่นๆ และเจริญสมาธิวิปัสสนากัมมัฏฐานกับหลวงพ่อแช่ม ที่วัดตาก้องจนชำนาญ ศิษย์รุ่นพี่ที่เล่าเรียนด้วยกัน คือ หลวงพ่อเต๋ คงทอง วัดสามง่าม จ.นครปฐม และหลวงพ่อแดง วัดเขabanไคอิฐ จ.เพชรบุรี

บวช 5 พรรษา ออกธุดงค์ไปทางภาคเหนือ หลังกลับจากธุดงค์ได้ย้ายไปจำพรรษาคามวัดต่างๆ เพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม อาทิ วัดห้วยจรเข้ม วัดนางสาว

สุดท้าย พ.ศ.2495 จึงถูกคณะสงฆ์ส่งไปรักษาการตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดเกาะวังไทร แทนพระใบฎีกาลัง ที่ย้ายไปเป็นเจ้าอาวาสวัดห้วยจรเข้ม

ปี พ.ศ.2501 เป็นเจ้าอาวาสวัดเกาะวังไทร อย่างสมบูรณ์ วัดเกาะวังไทร เป็นวัดเก่าแก่แห่งหนึ่งของเมืองนครปฐม ได้หลวงพ่อเต๋ บูรณะพัฒนาจนกลายเป็นอารามที่มีความเจริญทุกด้าน เป็นผู้เสียสละประโยชน์ส่วนตัวอย่างแท้จริง โดยขายที่ดินมรดกนำเงินมาทุ่มให้กับการสร้างโบสถ์

ท่านคอยพร่ำสอนศิษย์เสมอว่า “ความสุขสบายของกายสังขารเป็นบ่อเกิดแห่งความทุกข์”

ด้วยเหตุนี้ ท่านจึงระมัดระวังอย่างยิ่งในการควบคุมกาย วาจา ใจ ให้สงบระงับ จึงมักได้รับการนิมนต์ให้นั่งปรกปลุกเสกวัตถุมงคลอยู่เป็นประจำ

วัตถุมงคลที่ท่านสร้างจะปลุกเสกเดี่ยวด้วยตนเอง ยกเว้นรุ่นแรก ที่ขอเมตตาจากหลวงพ่อเงิน วัดคอนยายหอม อริยฐานิจให้เป็นผู้ปฐมนุญ

มงคลวัตถุที่ท่านสร้างและปลุกเสกไว้ เช่น พระกริ่ง เหรียญรูปเหมือน รูปหล่อลอยองค์ พระเนื้อดินโป่งผสมผงพุทธคุณ พระปิตดา, พระกริ่ง, นางกวัก, ตะกรุด, ผ้ายันต์ ฯลฯ

โดยเฉพาะ “ผ้ายันต์ครึ่งแดง” ขึ้นชื่อลือชามาก

ก่อนมรณภาพ หลวงพ่อเต๋ ทั้งกตัตถิธรรมไว้ว่า “เรามาดูตัว เมื่อตายไปอะไรก็ถือติดมือไปไม่ได้ มีแต่ความดีที่เคยทำไว้ พอละให้คนเขามั่นถึงได้บ้าง”

ในวาระสุดท้ายแห่งชีวิต ท่านไปตัวเปล่า เหลือคุณงามความดีจารึกไว้ให้คนจดจำ